

Societat
Llengua, Educació, Identitat,
Fractura social

Març 2014

Llengua

La llengua catalana i Catalunya

La llengua catalana és un element fonamental de la formació i la personalitat de Catalunya, un instrument bàsic de comunicació, d'integració i de cohesió social dels ciutadans i ciutadanes, amb independència de llur origen geogràfic.

Situació del català

La llengua catalana ha estat sempre la pròpia del país, però s'ha vist afectada negativament per alguns esdeveniments de la història de Catalunya, que l'han portada a **una situació precària**

Principals motius

- La persecució política que ha patit durant més de dos segles i mig (la última, ben recent, la Llei Wert).
- Els canvis demogràfics de les darreres dècades.
- El caràcter de llengua d'àmbit restringit que té en el món actual, en què la comunicació i les indústries culturals tendeixen a la mundialització.

La necessitat d'una política lingüística

- Aquesta realitat, exigeix una política lingüística que ajudi eficaçment a normalitzar la llengua pròpia de Catalunya i que, alhora, garanteixi un respecte escrupolós als drets lingüístics de tots els ciutadans i ciutadanes.
- El bilingüisme i el trilingüisme són positius, però no en detriment de la llengua comuna

La llei de política lingüística catalana

Alguns exemples:

- L'ús general del català a les administracions i les institucions
- Immersió lingüística a l'ensenyament, garantint el coneixement de les dues llengües oficials
- Regulació de l'ús del català en les emissores de radiodifusió i de televisió i mesures de foment de la premsa escrita.
- Indústries culturals, mesures de foment per a la cinematografia, el llibre, la cançó i les arts de l'espectacle.

Resultats

És un model amb resultats positius però que necessita continuïtat

Les noves generacions coneixen la llengua, gràcies a l'ensenyament en català.

Els menors de 20 anys són els que més saben parlar la llengua catalana i els majors de 65 anys els que menys.

La premsa en català ha crescut en els darrers anys

Els tres diaris digitals en català més visitats superen el milió d'usuaris mensuals

Resultats

És un model amb resultats positius però que necessita continuïtat

En la majoria dels serveis públics el català està normalitzat... però

Un 25% menys de sentències judicials en català des del 2005

Resultats

I sobretot és un model no qüestionat socialment, malgrat els esforços de l'Estat Espanyol i dels enemics del català

Només 7 alumnes de 230.000, un 0,003%, demanen ser escolaritzats en castellà a Barcelona

El futur de la llengua en un Estat Català

En una Catalunya independent, la llengua tindrà unes condicions indiscutiblement més favorables per perviure.

- L'actuació hostil de l'Estat Espanyol quedarà desactivada
- Es podrà posar més èmfasi en la normalització lingüística, en àmbits clarament deficitaris (sector econòmic, justícia, entre altres).

El futur de la llengua en un Estat Català

Serà el Parlament de Catalunya qui decidirà la futura política lingüística.

Sobre el futur del castellà

Els drets dels castellanoparlants seran respectats, per dues raons objectives:

- En una societat multicultural com la catalana i amb un Estat de Dret com a model d'organització política, les llengües es respecten.
- Una part molt destacable de la població catalana usa en diferents graus el castellà. Aquests ciutadans votaran opcions que no respectin els drets lingüístics?

Educació

L'educació és el factor clau de la societat

- **L'educació és el factor més important** en el desenvolupament de qualsevol societat.
- Per l'ofec econòmic, la **despesa pública** a Catalunya respecte al PIB (3,5%) **és molt inferior** a la mitjana espanyola (4,7%) i la de la UE (5,1%). Està molt lluny del objectiu de la Llei d'Educació de Catalunya (disposició final segona): 6% del PIB.
- Addicionalment, mentre els estudiants catalans són el **17% dels** del l'Estat Espanyol, només reben el **8% de les beques** (que depenen de l'Estat).
- Amb la independència es podrien dedicar molts **més recursos** a Educació i evitar intrusions com la LOMCE (llei Wert). Es farien **polítiques pròpies**, en base a les següents prioritats:
 - **Rendiment acadèmic**, tot fomentant que l'alumnat adquireixi adequadament els aprenentatges que pertoquin en cada etapa educativa i que el promoció acadèmicament.
 - **Garantir l'equitat educativa**, tot promovent la igualtat d'oportunitats en l'accés i en l'aprofitament dels recursos educatius, fomentant la cohesió social.
 - **Reforçar l'adhesió educativa**, tot afavorint la identificació i la vinculació positiva dels individus amb l'àmbit educatiu i atorgant sentit a l'acte de formar-se.
 - **Treballar la transició educativa**, tot acompanyant els individus al llarg de la seva trajectòria formativa i consolidant-ne la permanència i el trànsit en el marc dels diversos sistemes educatius.
 - **Fomentar l'impacte i el retorn de la inversió en educació**, tot garantint el desenvolupament integral dels individus i de les societats en conjunt, promovent l'aprofitament del capital educatiu i estimulant que la població inverteixi en formar-se.

Identitat

Identitat

- La identitat personal és una qüestió de **sentiments**: de la mateixa manera que no es pot demanar que algú deixi de sentir-se català, ningú que se senti espanyol ha de renunciar a la seva identitat.
- No és incompatible sentir-se **espanyol i voler la independència de Catalunya. Es tracta de** compartir entre tots un projecte en comú per construir una societat millor, que sigui més pròspera i cohesionada.
- **Tampoc és una qüestió de llengua**: hi ha persones que parlen català i no volen la independència i persones que no el parlen i la volen. No és una qüestió de pertinença ni de sentiments, sinó de ciutadania.
- Segons el codi civil, **tots els ciutadans que ho vulguin podran mantenir la nacionalitat espanyola.**

Fractura social

No hi haurà fractura social a Catalunya

Perquè ara no n'hi ha, ni n'ha d'haver si se segueix un procés radicalment democràtic. Catalunya sempre ha estat, i ho continuarà sent, una societat plural i tolerant.

- El temor a una fractura social es **un dels arguments que més fan servir** els qui s'oposen al procés d'una Catalunya independent, i forma part del **paquet argumentari de la por**. És un argument sense base, destinat només a confondre i generar tensió. L'anàlisi de la situació catalana el desmenteix absolutament.
- Es podria parlar de fractura social per ser d'esquerres o de dretes, pro o contra l'avortament, a favor o contra del matrimoni homosexual, etc. **Aquestes situacions**, que causen enfrontaments en les famílies, i que transcendeixen a la societat, **no son considerades causa de fractura social** pels mateixos que ho fan servir en el cas del dret a decidir.
- Catalunya ha estat històricament un país que ha rebut molta immigració. **És una societat molt mestissa i de tarannà obert i acollidor**. Són aquells qui s'han dedicat a engegar boicots, denúncies i falsedats, com que es persegueix als que parlen castellà, els que estan interessats en crear una imatge que mai ha existit en un país on el **70 %** de les famílies tenen membres nascuts fora de Catalunya, o en son fills o hi estan casats.
- En una Catalunya independent caldrà l'aportació de tots els ciutadans. Un dels principals objectius és una societat democràtica, **respectuosa amb els drets de les persones, sense exclusions ni privilegis per raons de naixement, llengua, sexe, religió, credo polític o qualsevol altra circumstància**.